

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ประกาศธรรมสอนโลกวิทย์นี้ก็หลวงตาบัว

หลวงตาบัวนี้เขายกยอว่าดังมากเด่นมาก เจ้าของตัวเท่าอึ่งแต่ชื่อนี้ โอ้ ครอบโลก เจ้าของตัวเท่าอึ่ง เป็นอย่างนั้นแหละ ไปที่ไหนมีแต่เรื่องหลวงตาบัวๆ ขนสมบัติเข้าชาติเข้าคลังหลวงก็หลวงตาบัว เงินทองข้าวของขนเข้าคลังหลวงก็หลวงตาบัว ประกาศธรรมสอนโลกวิทย์นี้ก็หลวงตาบัว ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็มีฝ่ายกรรมฐาน แต่ท่านแสดงเพียงเล็กๆ น้อยๆ หลวงตาบัวได้ออกหน้าทุกอย่างเลย เทศน์นี้ก็หลวงตาบัว ออกหน้า แล้วก็ธรรมทุกชั้นด้วยตั้งแต่พื้นๆ ถึงที่สุดเลย ถึงที่สุดก็เทศน์สอนพระข้างบนศาลา

เทศน์สอนพระล้วนๆ มีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจืด เทศน์สอนประชาชนทั่วๆ ไป เป็นแกงหม้อใหญ่ เวลานี้ธรรมะชั้นสูงไม่ค่อยออก ออกเป็นแกงหม้อใหญ่ แต่ผู้จะฟัง เทปฟังได้ทุกชั้นของธรรม แกงหม้อเล็กหม้อจืดสอนพระอยู่บนศาลา อัดเทปเอาไว้ แกงหม้อใหญ่ก็สอนโลก ทุกวันนี้ไม่ได้สอนแกงหม้อเล็กนะ แกงหม้อใหญ่ นอกจากจะมีพระผู้ตั้งใจปฏิบัติไปฟัง เช่นพระกรรมฐานไปฟังอยู่ด้วยอย่างนี้มี แกงหม้อเล็กมี

นี่เขาเขียนยอสรรเสริญว่าหลวงตาบัวนี้ตั้งทั่วแดนศาสนาของเมืองไทยเรา เราก็มานพิจารณาเรา การกระทำของเรานี้มันสมเหตุสมผลที่เขายกยอไหม เราเอามาพิจารณา พูดเต็มปากเลยว่าไม่มีที่ตองติ ภายในก็จำมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ จำขึ้นนั้นละแดนโลกธาตุไหน วันที่ ๑๕ พฤษภาคม บนหลังเขาวัดตอธรรมเจดีย์ เวลา ๕ ทุ่ม นั้นละแดนที่โลกธาตุไหนออกไปจากนี้ละ เพราะฉะนั้นใครจะชมเชยสรรเสริญเราก็ไม่มีอะไรที่จะดีใจเสียใจ เพราะธรรมชาตินั้นเหนือกว่าหมดแล้ว ใครจะติฉินนินทา ก็ไปแค่นี้ ชมเชยสรรเสริญก็ไปแค่นี้ ธรรมชาตินั้นเหนืออยู่แล้ว พอทุกอย่าง ใครจะชมเชยสรรเสริญติฉินนินทาก็ธรรมชาตินั้นพอ พอแบบอัสจรรย์ นั้น

สมควรแก่การชมเชยสรรเสริญและสมควรแก่การตำหนิติเตียน กิริยาการ แสดงออกมันอยู่เวทีโลกธรรม ๘ เขาติได้ เขาชมได้ กิริยาที่เราแสดงออกก็ควรแก่การติ การชมของเขา เข้ากันได้ เราจึงไม่ต้องติ เอา ใครจะชมก็ชมมา ใครจะตำหนิก็ตำหนิมา เราพอใจทั้งสอง แต่ไม่รับ ไม่อะไร เปิดทางให้เขาชมเชย เปิดทางให้เขาสรรเสริญ เราก็มองเปิดทางในหลักธรรมชาติของเรา คือเกิดมาในชาตินี้เรียกว่าเราพูดเสียตรงๆ จวนจะตายแล้วพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

เกิดมาในชาตินี้เรียกว่าสุดแล้วในชีวิตของเรา สุดแดนทุกอย่าง เสาะแสวงหา อรรถหาธรรมเราก็ไม่หา ทั้งๆ ที่เราหาแทบเป็นแทบตาย เฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่บวชมา

แล้วยื่นเข้าไปถึงกรรมฐาน ออกเวทีตีกิเลส นี่เสาะแสวงหาธรรมฆ่ากิเลสตั้งแต่นั้นมา ฟาดกิเลสให้ขาดสะบั้นลงเสียอย่างเดียวเท่านั้น ธรรมจำอยู่แล้วกิเลสปิดไว้เฉยๆ เปิดกิเลสคือจอกคือแหวนออกแล้วธรรมจำแล้วหาอะไรหาธรรม หาอะไรหาหนีพพาน นั่นอะไรปิดหนีพพานก็คือกิเลสเท่านั้นเอง นี่ก็ไม่มีที่ต้องติแล้ว เราหมดทุกอย่างในการสอนโลก เราไม่มีการตักเตือนเราว่าโลกมาชมเชยสรรเสริญนั้นสมควรแก่การสรรเสริญเขาหรือไม่ หรือตัวเท่าอึ่งนี่มีแต่บุตรแต่คุณเต็มอยู่หลังอึ่งนี่เป็นอย่างนั้นไหม ไม่มี เข้าใจไหมหลังอึ่งตัวเท่าอึ่ง กิเลสตัดหาเต็มอยู่หลังอึ่งเข้าใจไหม นี่ไม่มี เราบอกว่าไม่มี

เราสอนโลกเราก็สอนเต็มความสามารถ การปฏิบัติธรรมของเราที่เอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย เป็นเวลา ๙ ปีตกรกทั้งเป็น ตั้งแต่ได้รับโอวาทจากพ่อแม่ครูจารย์ลงมาแล้ว เพราะมุ่งใส่ท่านอย่างแรงกล้าเพื่อมรรคผลนิพพานอย่างสุดหัวใจ จะให้ได้ถึงนิพพานในชาตินี้ และอย่างไรจะให้เป็นที่พระอรหันต์ในชาตินี้ ว่าอย่างนั้นเลย จิตมันพุ่งๆ ขอแต่มีผู้รับรองว่ามรรคผลนิพพานมีอยู่เท่านั้นเราจะเอาตายเข้าว่าเลย นี่ละเป็นความมุ่งมั่นของใจแรงกล้ามากทีเดียว ไปก็เข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์มัน ท่านกางเรดาร์ไว้แล้วก็ใส่เปรี้ยวๆ ท่านมาหาอรรถหาธรรม หรือท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ขึ้นเลยนะ

ท่านกางเรดาร์ไว้แล้วพอเราเข้าก็ใส่ปั๊บเลย ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือท่านมาหาอรรถหาธรรมหรือ ต้นไม้เป็นต้นไม้ ภูเขาเป็นภูเขา ดินฟ้าอากาศเป็นธรรมชาติของเขา ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ธรรมแท้ กิเลสแท้ มรรคผลนิพพานแท้อยู่ที่ใจ ไส้ลงมานี้ พระพุทธเจ้าบุกเบิกสิ่งสกปรกเหล่านี้ออกด้วยวิธีการใด ก็คือจิตตภาวนา เอา ให้ท่านเร่งจิตตภาวนาเข้าให้หนัก ท่านไม่ต้องถามหา นิพพาน ว่าอย่างนี้เลย

เข้าไปหาท่านที่แรก แหม รุนแรงมากนะ ท่านกางเรดาร์ไว้แล้ว เพราะเราไปมีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าที่สุด หาที่ปลดเปลื้องว่ามรรคผลนิพพานมีอยู่หรือไม่ ไปท่านก็ใส่เปรี้ยวมรรคผลนิพพานเลย มันก็จำออกเลย ทั้งๆ ที่กิเลสมีเต็มหัวใจแต่ไม่มีความสงสัยมรรคผลนิพพาน ทางนี้เอาละนะที่นี้เราจะจริงไหม จริง ไม่จริงต้องตายเท่านั้น ว่าอย่างนั้นเลย ตายนี้ตายเพื่อบูชามรรคผลนิพพาน จะให้ได้มรรคผลนิพพานในชาตินี้ ให้เป็นที่อรหันต์ในชาตินี้ ตั้งแต่นั้นละจึงว่าตกรกทั้งเป็น คือนิสัยอันนี้มันผาดโผน ลงใจแล้วด้วยเรื่องมรรคผลนิพพาน อยากรู้ก็พีดกันเลย เอาจริง

แต่เที่ยวกรรมฐานไม่มีใครไปด้วยนะ ห้ามไม่ให้ไป มันเป็นน้ำไหลบ่า ไม่รุนแรง น้ำไหลบ่า ความเป็นห่วงเป็นใยกันในสัตบุรุษชาตญาณมีไม่ว่าเขาว่าเรา แม้แต่สัตว์ก็มีใช้ไหมล่ะ เราไปอย่างนั้นมันไม่รุนแรง ไปกับหมู่กับเพื่อนหากเป็นห่วงเป็นใยหมู่เพื่อน ถ้า

เราไปคนเดียวนี้ป่าช้าอยู่กับเราพอ อยากรินก็ริน ไม่อยากรินก็ไม่ริน ความเพียรเอา ขนาดไหนความเป็นความตายรู้อยู่กับจิตเรา เท่านั้นละพัดกันเลย จึงได้ธรรมเหล่านี้มา สอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้มาแบบงมงายเกาหมัดนะ สอนสอนจริงๆ รู้จริงๆ เห็นจริงๆ ก็เลสขาดสะบั้นไปจากใจจริงๆ ไม่ถามนิพพานตั้งแต่บัดนั้นมา ไม่ถามถึง จริงหรือไม่จริง

การสอนโลกนี้แง่มๆ แฉ่มๆ มันจึงอ่อนใจนะ ไม่อยากเล่น ยิ่งไปเห็นพระงุ่มๆ ง่ามๆ อู๊ย ดูไม่ได้นะ ชัด ดูประชาชนเป็นอย่างหนึ่ง ดูพระแล้วเป็นอีกอย่างหนึ่ง ดูพระปฏิบัติเข้าไปอีกเป็นอย่างหนึ่ง เป็นชั้นๆ ดูสัตว์อยู่ตามวัดตามวาอย่างไ้บู้อี้บ้อะไรนี้ดู เขาแบบรัก เมตตาเขา เป็นชั้นหนึ่งนะ หม่าในวัดนี้เข้า ๒๐ ตัวแล้วมึง ดูแบบดูหมา ดูคนแบบดูคน ดูเป็นลำดับลำดับ ดูพระแบบดูพระ เข้าดูภาคปฏิบัติพระกรรมฐานดูแบบภาคกรรมฐาน จิตเน้นหนักเข้าไปเรื่อยๆ อย่างนั้นละ

เพราะเราได้ผ่านมามาก ถ้าวัดถึงเรื่องปริยัติก็เข้าหมด เข้านอกเข้าใน วัดไหนๆ เข้าหมดฝ่ายปริยัติก็ตีหมด ไม่ว่าวัดเล็กวัดน้อยวัดใหญ่เราเข้าถึงหมดภาคปริยัติ อันนี้ภาคปฏิบัติก็พ่อแม่ครูจารย์มันเป็นสนามใหญ่ เข้าปีบเลย เรียกว่ามันหมดแล้วทางโลก ทางธรรม ทางภาคปริยัติก็เข้าเต็มที่ ที่นี้เข้าภาคปฏิบัติก็ถึงพ่อแม่ครูจารย์มันเป็นสนามรบ ทหารรบหาธรรมหาเต็มกำลังแล้ว ที่นี้ผลเป็นอย่างไร หาเพื่อปฏิบัติหรือหาเพื่ออะไร เพื่อไปดูนั่นดูนี่เฉยๆ หรือหาเพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจสอนใจตัวเอง นี่หาเพื่อเป็นคติ เพราะฉะนั้นมันจึงได้ภูมิใจ จากการเสาะแสวงหาครูบาอาจารย์ได้เป็นที่ภูมิใจๆ จากนั้นก็พัดกันเลย สมบัติจากการปฏิบัติที่เนื่องมาจากการได้ยินได้ฟังมา เต็มที่หัวใจหมดแล้วหายสงสัย

ธรรมเป็นธรรม ศาสดาเป็นศาสดา พวกเราเป็นลูกชาวพุทธทะเลาะแหยะๆ ไม่ได้ นะ จิตนี้มันพร้อมที่จะรับกรรมของมันอยู่ตลอดเวลา กรรมดี-กรรมชั่ว ให้ความเคลื่อนไหวของใจ ถ้าใจไปดีแล้วเจ้าของก็ดี ใจนั้นแหละดี จะเป็นอะไรดี ธาตุชั้นธของเรานี้เป็นธาตุสี่ดินน้ำลมไฟมันพึ่งได้ด้วยกัน แม้แต่พระพุทธเจ้าก็พึ่ง ไม่อย่างนั้นจะเรียกว่า นิพพานตายหรือ อันนี้ไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่ใจ ให้ฝึกฝนอบรมใจให้ดี ใจไม่ตาย ตกนรกหมกไหม้ก็กัปกัปป์ทุกสิ่งทุกอย่างทุกขนาดไหนยอมรับว่าทุกข์คือใจดวงนี้ แต่ไม่ยอมในเรื่องความฉิบหายใจไม่มีสูญ ไม่มีฉิบหาย นี่ละตรงนี้ เอา ตกนรกหมกไหม้ก็กัปกัปป์ยอมรับทุกข์ ทุกข์มีมากขนาดไหนใจยอมรับ แต่ให้ใจสูญไม่สูญตามให้มันชัดเจนด้วยทางจิตตภาวนา

จิตตภาวนานี้ชัดเจนมาก สาธุพูดแล้วไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า มันเป็นอันเดียวกันแล้วถามกันหาอะไร นั้น เวลาก้าวตามร่องรอยของจิต ร่องรอยของจิตที่มันเกิด

แก่เจ็บตายๆ มานี้มันสูญไปไหนนะจิต เอาจิตตภาวนาเข้าจับซิ ร่องรอยของจิตที่มัน
เกิดนั้นตายนี้ๆ จะอยู่ที่จิตตภาวนาส่องรู้หมดเลย มันสูญไปไหน ออกจากนี้มันไปเกิด
นั้น ไปตายที่นี้ สูงๆ ต่ำๆ ลุ่มๆ ดอนๆ มีแต่จิตตัวเป็นนักท่องเที่ยว สุขมันก็ไม่ถอย
ทุกข์มันก็ไม่ถอย มันรับหมดนั่นละจิตดวงนี้ เปิดออกมันถึงรู้กันชัดเจน

ท่านจึงว่าจิตนี้คือนักท่องเที่ยว แหม พ่อแม่ครูจารย์เสียด้วยนะพูด จิตเรานี้คือ
นักท่องเที่ยว เราไม่ลืม วันนี้ไม่ทราบว่าคุณพูดเรื่องอะไรต่ออะไร แต่ก็ออกนี้หมดแล้ว เรา
เปิดเผยด้วยหัวใจของเราที่เปิดเผยเรียบร้อยแล้ว เราไม่สงสัย ในโลกอันนี้เราหายสงสัย
หมด เสาะแสวงหาธรรมหามาแทบเป็นแทบตาย ให้อุโลกรู้ธรรมทุกสิ่งทุกอย่างเต็ม
หัวใจแล้วไม่หา พอ นั้น

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

จากเครือข่ายทั่วประเทศ